

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 278/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Милићевић адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. – Огранак „Електродистрибуција Лесковац“, чији је пуномоћник Милан Петровић адвокат из ..., ради утврђења и испуњења уговора, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Лесковцу и Апелационог суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у другом степену у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Виши суд у Лесковцу се, решењем Гж 1976/23 од 04.03.2024. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама странака изјављеним против пресуде Основног суда у Лесковцу П 58/23 од 10.04.2023. године, исправљене решењем тог суда П 58/23 од 12.05.2023. године, и предмет уступио Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио стварну надлежност и на основу члана 21. став 1. ЗПП предмет је доставио Врховном суду, ради одлучивања о сукобу надлежности.

Одлучујући о насталом сукобу надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је нашао да је за суђење у другом степену у овом спору стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Стварна надлежност судова опште надлежности за суђење у другом степену је Законом о уређењу судова подељена између апелационог и вишег суда. Према одредбама тог Закона, апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанско-правном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (члан 26. став 1. тачка 3), а виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова, поред осталог и на пресуду у спору мале вредности (члан 25. став 2. тачка 3).

Законом о парничном поступку спорови мале вредности су одређени на позитиван (члан 468) и негативан (члан 469) начин.

Поднета тужба садржи два кумулативно (члан 197. став 1. ЗПП) истакнута тужбена захтева: за чинидбу – прикључење тужиочевог објекта на електричну дистрибутивну мрежу и за утврђење да тужилац нема дуговање према туженом и његовим правним претходницима у износу од 745.709,07 динара. У тужби је вредност предмета спора одређена износом од 10.000,00 динара.

Под вредношћу предмета спора подразумева се вредност оног субјективног права или односа за које тужилац тражи заштиту. У овом случају, то није само износ од 10.000,00 динара који је у тужби одређен као вредност предмета овог спора, већ и износ за који тужилац тражи утврђење да га не дугује туженом. Тај износ прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавне за квалификацију овог спора као спора мале вредности из члана 468. ЗПП.

Из тог разлога, за суђење у другом степену у овом спору стварно је надлежан Апелациони суд у Нишу, сходно члану 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова и члану 6. тачка 3. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава. На стварну надлежност тог суда нема утицаја одлучивање Вишег суда у Лесковцу о жалби коју је тужилац изјавио против претходне пресуде Основног суда у Лесковцу П 4267/21 од 16.12.2021. године. Том пресудом је у меритуму одлучено о захтеву за чинидбу, док је у преосталом делу – за утврђење непостојања дуга тужиоца, поднета тужба одбачена. Одлука о тужби у том делу се сматра решењем, а о жалби против решења у другом степену одлучује виши суд.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић